

REGÉLŐ.

PESTEN vasárnap augustus 30^{kán} 1835.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csütörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. A' szerkezői hivatalban évnegyedenként 's képek nélkül is válthatni példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

ÉLET - TÖRTÉNET.

Maria Dorothea

magyar ország nádorispánnéja.

(Képrajzával együtt.)

József fenséges cs. k. főherczeg, közösen tisztelt nádorunk, miután szeretett bátyját Leopoldot, kit 1795-ki jul. 22-én ragadtott-el a' nem reménylett halál, a' nádorispáni méltóságban felváltotta volna, országló fejedelemre méltó bölcsességgel lépett magos rendeltetésű pályájára, melyet mai napig és így 40 esztendő óta a' haza számtalan viszontagságai közt is tetteinek olly fényével diszesített, millyennel az ő előtte nem tündöklött. Nagy elméjének és hazánk boldogítására fordított fáradozásainak bizonyosságai számtalanok, 's ezeknek létesítése méltán lekötelezé neki a' honnak örökké fenmaradó hála-emlékét, és a' bölcs nevezetet, mellyel minden buzgó hazafi őt megtisztelni ohajtja. — Házi boldogságát két izben borítá érzékeny gyászszal a' halál, midőn két első hiteseit ölelő karjai közül kiragadá. Ezeknek elsője Alexandrina Paulovna, Petrovics Pál orosz czár leánya, (ki 1783. aug. 9. született, 1799. mart. 3. eljegyeztetett, és azon év oct. 30-kán Pétervár mellett Gatsina várban a' fens. nádorral egybekelt) 1801. mart. 16-án hunyt-el Budán. Teste a' budai felső hegyek közt fekvő Üröm helységi kápolnában, melly e' célra különös pompával épült, nyugszik. Egyetlen gyermeke Alexandrina Paulovna 1801. mart. 8-án született és halt-meg. — 2-dik hitese Hermina, Victor Károly Fridrik anhalt-bernburg-schaumburgi herczeg leánya (ki 1797. dec. 4. született. 1815. aug. 30. Schaumburgban a' f. nádorral egybekelt) 1817. sept. 14. szenderült-el Budán, miután e' napon kétiker magzatjait Hermina Amalia Mariát, és István Ferencz Victort (arany gyapjas vitézt, az 58-ik sz. gyalog ezred tulajdonosát és ezredesét) szülte volna. Eltemetett Pesten a' reform. egyházban. — A' fens. nádornak mostani és így 3-dik nője Maria Dorottya Vilhelmina Carolina, Lajos Fridrik Sándor vürtembergi herczeg leánya 1797. nov. 1-jén született, 1819. aug. 24-én kelet egybe f. férjével a' Tek alatti

kirchheimi várban délután két órákor a' württembergi király, Lajos hgné 's háznépe, és a' szász-hildburghauseni örökös hg jelenlétében. A' papi szentelést Evara püspök, azután d'Antel udvari egyházi szónok 's főpap teljes pompával végzé az említett várbeli kápolnában. Innen az új házaspár Frankfurtba ment, hol az oda aug. 24-kén érkezett István és Hermine főhercegi magzatokkal 's ezeknek nagyanyjokkal anhalt-bernbург-schaumburgi hgnével találkoztak. Gyermekével azután a' f. nádor 's hitese Bécsbe, innen oct. 16-án Buda felé utaztak, hova oct. 17-én estve hetedfél órákor minden külső pompa nélkül érkeztek-meg. A' kir. várban egyedül Ferdinand k. főherceg és magyar országi fő hadi kormányzó idvezlé őket. Mi után a' fens. nádor-főhercegné következő napok közben a' budapesti vidékeket és nyilvános intézeteket, 20-án a' nemzeti muzeumot, személyes látogatásával megtisztelte volna, a' 24-én tartott fényes udvari társaság alkalmával reggel 11 órákor fő udvari mesterné Révay gfné ő excja által a' budapesti fő nemes asszonyságok, azután pedig 12 óra felé fő udvari mester Beckers gróf ő excja által a' helybeli dicasteriumok fő tisztviselőji, 's végre Ferdinand fő hg által a' katonai hivatalbeliek mutattattak-be a' nádornénak. — T. n. Pest ymgye nov. 11-kén tartott közgyűléséből fényes küldöttséget rendelt f. új főispánjának idvezlésére, melly alkalommal a' szószólló mgos Kovalik János püspök a' fens. nádort ékes deák, hitesét pedig német beszéddel köszönté. A' t. rendeknek ezen figyelmét a' fens. nádor különös köszönő levéllel méltóztatott viszonzni, melly a' megyének másnapi gyűlésében felolvastatott. — Mindenki előtt sokkal ismeretesb, hogysen hosszasan fejtegetni szükség volna, a' fens. nádornénak azon nyájas szeretete, mellyel kedves férjének nehéz terhét enyhíteni, 's háznépének (mellynek számát szerelme gyümölcseivel is kellemesíté) részint neveltetése részint gazdasági helyes rendszere vitelében bebizonyítani törekvék. Mint honunknak első főnemes asszonya magos jótékony gondoskodásainak bizonyítványait adá, midőn mint a' budapesti jótévő asszonyi egyesületek és szegény nőszemélyeket ápoló intézeteknek fővédje ezeknek mennél sikeresh előmenetökre leghasznosb rendelkezéseket tett, és maga is azokhoz segéd kézzel és munkás részvétellel járult. 1825-ki sept. 25-én fels. Karolina Augusztia királynénak Pozsonban koronáztatása alkalmával teljesíté azon hivatalbeli kötelességeket, mellyeket illy országos inneplésre a' nádorispánné méltóságával kötöttek öszve a' haza ős atyjai. (Lásd azokat e' lapok 1833-ki első számaiban.) — Minden Magyar előtt különös érdeket talált a' f. nádornénak azon buzgalma is, mellyet a' magyar nyelv iránt új honjába jöttekor bebizonyított. Ennek szép következménye volt ama minden honfit

lekötelező érzékeny jelenet, mellyben nyilvánosan hallatni méltóztattott nemzeti nyelvünkben tett előmenetelét. 1825-ki dec. 31-én t. i. az országgyűlési fő és alrendek közös küldöttséget neveztek ki, melly a' főherczegnének az országos atyák részéről bejelentené új esztendői köszöntésöket. Mivel azonban a' f. nádor hitesevel együtt még azon napon Bécsbe utazott, 's csak 1826-ki jan. 3-kán érkezék vissza, csak ekkor mehetett végbe a' szives innepélyes tett. Ez alkalommal m. Kopácsy József veszprimi püspök, mint szószólló, magyar nyelven idézlé a' főherczegnét, ki az akkori udvari gyász miatt négy udv. dámájival együtt fekete magyar öltözetben fogadá az országos rendeknek igen fényes küldöttségét, és hasonlólag magyarul ékes kimondással következő 's nyilvános hirdlapokban is közzé tett kegyes feleletet méltóztatott az idéztlőknek adni:

„Nagy köszönettel veszem az ország rendjeinek az új esztendő alkalmatosságával előmbre terjesztett kívánságait: de még nagyobb köszönettel fogadom azon anyai öröm-indulatimban való részvételöket, mellyeknél fogva az elmúlt esztendőben öly igen boldoggá tettem. — Nem bizonyíthatom-be sikeresebben ezen indulatimat, mintha édes gyermekeimbe a' magyar nemzet iránt ugyan azon szeretetet fogom oltani, melly magamat lelkesit. — Nincs szivesebb kívánságom, hanem hogy a' folyamatban levő országgyűlés által közhazánknak java előmozdittassék. — Ne terheltessék e' kiküldöttség ezen érzéseimet az ország rendjeinek bejelenteni, és őket igazán hajlandó indulatim felől bizonyosokká tenni.“

Milly lelkesedéssel vették a' küldöttség tagjai ezen fenséges személy ajkairól ömledezett 's magyar főrendű szépeinknek örök példaul szolgáló édes nemzeti hangokat, képzelni lehet! A' f. nádorné e' beszédben nyilatkoztatott érzelmeinek valóban példás teljesítője is lön, mert kedves gyermekeinek a' magyar nyelvvel megismertetése iránt f. férjével együtt gondoskodott. Első gyermeke Erzsébet Carolina Henriette 1820. júl. 31. született, de azon évi aug. 23. meghalt. Többi élő magzatjai: Sándor Leopold Ferdinand szül. 1825. jun. 6-án. — Francisca Maria Erzsébet szül. 1831. jan. 17. — és — József Károly szül. 1833. mart. 2-kán.

TÖRTÉNET ÉS ELBESZÉLÉS.

A' G a u c h o. *(Folytatás.)*

„No igen — monda Tebaldo — hogyan jött ide az idegen, azt kegyed elmondta; a' gazfiú, ki őt ide hozta, majd megkapja érte az emlékeztetőt; de hogy a' dolog így rosszabb nem lesz-e? arról nem győzhetett-meg kegyed elegendőképp. Tudhatja-e kegyed, hogy e' jött ment ficzko nem megy-e a' városba, 's mindent be-

jelent, mi itt történt? Nem látta kegyed, hogyan megijedt, midőn a' Senoritta gyűrűjét megpillantá? Ugy, ugy! én eszre vettem, bár mint törekedett is magát tettetni. Uram, mondtam kegyednek, hogy kém ő, ne kételkedjék benne. Csak egy tördöfés — — „„Az Istenre mondom! — kiálta az atya — a' kés, melyet reá fesz, csak az én testemen mehet keresztül az övébe!“ Kis szünet után nyugodtabban folytatá: „Csuda-e, hogy minket pusztai lakosokat bizodalmatlansággal illetnek az idegenek? — Fiam! a' Gauchók első's legnemesebb erénye a' messze eldicsért vendégszeretet; az idegeneknek, kiket a' gondviselés hajlékunk alá hozott, becsülése az uj sarjadék között mindinkább elvesz.“ — „Mit jelentsen ez? — szakasztá félbe durván Tebaldo — kiki magához áll legközelebb. Hát kegyed kockára akarja tenni életét egy ugy nevezett becsületbeli pont miatt?“ — „„Tebaldo! én ur vagyok házamban, — viszonzá az öreg — 's ugy cselekszem mint nekem tetszik. Az idegen gyengén, betegen, 's minden feltett szándék nélkül lépett házomba; egyedül a' vak eset vezérlé őt ide, ő kém semmi esetre nem lehet. Ő hozzám a' béke szavaival jött, 's Istenemre mondom! egy hajszála se görbüljön-meg neki!“ — „Legyen hát — mond most Tebaldo. — Elég erről; most tehát a' bogárszemű leánykáról. Mondom kegyednek, jutalmamat akarom fáradságomért; tovább már nem hagyom magamat orromnál vezettetni.“ — „„Tebaldo! arról holnap“ — szakasztá őt félbe amaz. — „Az égre esküszöm — kiálta Tebaldo — te vissza élsz hatalmaddal; én tovább nem várok.“

Midőn ezt mondá, érthetőleg hallám, miképpen fené-meg kését csizmáján. Megrázkodtatva egy atyagyilkosság képzelete által kész voltam már magamat közökbe vetni; de az önmegtartás ösztöne győzött borzadásomon, 's ott maradtam az árnyék homályában. Azonban bármi csekély volt is a' megrettenésemből származott zörej, még se kerülte-el a' Gauchónak gyakorlott fülét. Láttam őket felugrani, 's az egész udvart megkerülni, mi alatt késeik a' holdfényben meg-meg-csillámlának. Nem mozdultam, de ujjaimat még is pisztolom billentyűjére tevém elszántan tüzet adni, mihelyt reám bukkannak. Azonban ismét leültek, 's tovább folytaták a' beszédet, hanem olly halkan, hogy semmit sem értheték. Egyszerre felugrik az ifiú, 's iszonyú szitkok közben esküvék, hogy tovább nem várakozik, és keserű gúnyhangon értésére adá atyjának, hogy alkalmasint olly bizonyos okok tartják az öreget is vissza, melyeket nem igen akarhat megvallani. — „Gazember! — kiálta az atya — nyomorú rabja szenvedélyeidnek! Hiú kénynek akarod-e feláldozni a' legédesebb, legbizonyosabb boszút? Halld öreg apádat, 's

higgy tapasztalásainak: engedj a' leánynyal úgy cselekednem, mint gondolatomban van, 's annyi kincséd legyen, hogy érttek 50 feleséget vehetsz magadnak, szebbeket mint ez, 's aztán azon rangot is a' világban, melytől én alávaló módon megfosztattam.“

Szünet következék, 's én közelebb vonultam, úgy hogy ismét mindent hallhattam. „A' leányka, kit te bármilly áron is magadévá akarsz tenni — folytatá az atya — veled közlelő rokon; anyámról és ifiúságomról eleget hallottál már beszélni. Tudod, hogy atyám házából kétségbeesés üzött-ki, 's e' szerint semmi örökségre számot nem tarthatok. Hogy folytak dolgaim Sierra Morenában, azt is tudod. Minden szerencsétlenségeimnek, melyek engem gyermekkoromtól óta értek, ezen leánynak apja az oka. Hagyd, hogy minden rajtam elkövetettekért egyben és egyszerre álljak boszút. Az ő apja anyámat nyomorúsággal és szégyennel halmozva magától eltaszítá. Isten bocsássa-meg neki, ha lehet; de én el nem feledhetem; én, kit a' világ kigunyolt; én, ki a' helyett, hogy születésem által engem illető jószágaimat nyugodtan bírnám, kénytelen vagyok a' sivatagban és nyomorúságban élni. — Te fiam, ki meggyaláztatásomban és szükségemben osztakozol, hallgass most reám, és engedelmeskedj! Ezen leányt Don Jose szeme fényénél jobban szereti, kiváltásáért jószágainak nagy részét oda engedendi. Ezen felül befolyása által ki kell eszközölnie, hogy hazámba ismét visszatérhessek, 's ott reád a' legfényesebb rendeltetés várakozik. E' végett tehát okosan kell Don Joséval végezni. Mi előtt leánya kiszolgáltatik kezébe, innepélyes eskü által még arra is kötelezendí magát, hogy szerződésünket soha senkinek el nem árulja.“

„Uram — felele Tebaldo — nekem legkisebb kedvem sincs a' sivatagot elhagyni. Félre ama világnak szokásaival és erkölceivel, melyet kegyed miveltnek nevez. Mit tudok én felőlek? Én szabadon nőttem-fel, és szerencsésnek érzem magamat. Félre a' pénzzel és jószággal!“ — „Szeleburdi! te nem ismered azon kincsek jóvoltát, melyeket magadtól eltaszítasz. Gazdagság, tisztelet, hatalom, hir, mindened lehet, 's te nem akarod ezt!? 's miért nem? egy leány miatt! Jól eszedbe tartsd fiam, a' mit mondok: egy olly leány miatt, ki téged soha se szerethet úgy, mint most vagy. Még egyszer mondom tehát, hogy öcsém kincse számíthatlan, és szava előtte szent lesz. Hidd nekem, ifiú ember, becsület, hűség és bizodalom nemcsak Pampas sivatagjain vannak otthon.“ — „Hiszem azt is — monda Tebaldo — de én már egyszer másképp nem akarok élni, mint most; a' város mirigyves levegője engem megölne. Igen uram, itt akarok élni, itt meghalni!“ — Ezen szókat Tebaldo

nyugodt 's elszánt hangon ejté-ki; nem győztem eléggé csudálni e' félvad embernek nagylelkűségét. — *(Folytatás következik.)*

TERMÉSZET-TUDOMÁNY 'S TÖRTÉNET.

Az ember erejének nevedése 's csappanása. Bizonyos Edvards ur valamelly erőmérleg segedelmével tett sokszori próbák által azt tapasztalta, hogy az ember ereje reggeli 7 órától egész délutáni 1 óráig szüntelen nevededik, de azután mindinkább csappanik; a' viszonyzat, mellyben e' nevedezés és csappanás áll, következő:

Reggeli 7 órakor	- - - - -	67°, 7
„ 11 órakor	- - - - -	72°, 1
Déli 1 órakor	- - - - -	73°,
Esti 7 órakor	- - - - -	71°, 2
Éji 11 órakor	- - - - -	67°, 6.

Newton jóslata. Burke Károly, ki sokat foglalatoskodik csillagászati vizsgálatokkal, egyik londoni hírlapban azt jegyzi-meg, hogy tévedés azt állítani, mintha Halley volt volna az első, ki az üstökös csillagnak bizonyos visszajövetelét előre mondta volna. Az 1736-ban megjelent üstökös előtt t. i. néhány évvel beszélte-el már Guise ezredes Whiston urnak, hogy Sir Isaak Newton többek jelenlétében, noha bizonyosan nem állítja, 's nyomtatás alá sem adja véleményét, de még is fontos okainál fogva hiszi 1736-ban egy üstökösnek vissza jöttét. Howard ur is hallá, midőn Sir Isaak egykor ebéd alatt mondotta, hogy ő 1736-ban vagy legalább ezen időtájbanegy üstökös megjelenését várja. „Newton 1726-ban halt-meg, tehát tiz esztendővel korábban. Karolina királynénak marcziusban (1736) beszéllék-el Newtonnak ezen állítását, 's valóban ugyanazon év végével meg is jelent az üstökös, 's egész 1737. marczius 20-káig volt látható. Az okok, mellyekre Newton véleményét építé, nem ismertetnek, hanem Whiston ur ezt mondja: „a' mennyiben tudjuk, Sir Isaak Newton az első ember, 's ez az első példa, hogy egy üstökösnek megjelenése előre mondott, melly valóban be is teljesedett.“ Kétség kívül azon üstökös volt ez, mellyet Sartorius Madrasban, Vanbrugh pedig Lissabonban vett észre.

Nagy felfogó tehetség 's emlékezet. Edinburgban van egy színész, kit nagy emlékezete 's felfogó tehetsége végett közönségesen csudálnak. Ő mind magános körökben, mind nyilvánosan adta már próbáit ezen rendkívüli tehetségeinek: így p. o. 6—12 személy által legkülönneműbb tárgyak olvastattak fel egyszerre, 's vége levén ezen felolvasásnak, képes mind annyit egyenként szóról szóra ismét elmondani.

Énekeskar madarakból. Imstben, Tyrolban, valamelly madárkereskedőnek tizenkét kanári madara van, mellyek ezen ariát: „Örüljete az életnek“ olly pontossággal éneklük, mint a' legügyesebb kardalnokok. Egyike ezen madaraknak bizonyos jeladásra az éneket elkezd, 's a' többiek legott belevágnak énekeikkel, és a' hallgatók nagy csudálkozására végig felbeszakasztás nélkül szép őszbangban elzengik.

K Ü L Ö N F É L E.

Mumia, és feleség. Valamelly antiquarius, ki feleségével együtt több esztendeig Egyptusban volt onnét most nem régiben hazajött, 's több mumiával együtt már hajón isült dán ország felé. A' balti tengeren azonban hajótörést szenvedvén egyik mumiája a' partra vetődött, mellyet a' lakosok közönséges holt test gyanánt azután eltemettek. Az antiquarius maga, felesége 's egy mumiája szerencsésen megmentetett. De az asszony megbetegedvén nem sokára meghalt. A' legközelebbi vámhivatalnál számot kelle adnia portékájiról, 's ott a' mumiát mint igen nagy ritkaságot adá-ki. Minthogy azonban a' vámtiszteknek a' mumiák vámja iránt utasításuk még nem volt, engedelmet kapott, hogy felesége holt testtével ugyan tovább mehet, de a' mumiát ott hagyja, míg legfelsőbb határozatot iránta nem kapnak. Mit volt tennie? A' gyengéd férj a' mumiát úgy adta-ki mint feleségét, azzal tovább utazott, felesége pedig mumia gyanánt ott maradt vámmázlogban.

Eskimók gyermekszeretete. Egyike az Eskimók legszembetűnőbb tulajdonságainak azon szeretet, mellyel gyermekeik iránt viseltetnek, mi ezen felette tunya népnél igen is csudálatos. De ha a' szülőkhöz ezen természeti ösztön olly igen nagy mértékben nem található, bizonyára el kellene a' gyermekeknek ezen éghajlat alatt veszni. Az anyák gyermekeiket meztelenen addig viselik hátaikon, míg azok magok nem járhatnak, 's egész idejeket azzal töltik, hogy gyermekeiket etessék, nekik minden kényelmet megszerezzenek; az apák játékeszközöket faragnak, 's magok is velek játszanak. A' gyermek soha és semmi esetben se büntettetik-meg, de még csak meg se dorgáltatik, hanem mindig a' maga kényére cselekszik, 's a' mit szeme szája megkíván, mindenben részesül egész harmadik, negyedik esztendejéig. Az anyák alig válhatnak-meg tőlek, és sokszor történt, hogy gyermeke elvesztén egyik vagy másik halálra búsulta magát. A' szülőkhöz gyermekeik iránt ezen szeretetök annál különösebb és feltetszőbb, mivel az Eskimóknál csaknem kizárólag éppen, de éppen semmi egyéb vonzalmat vagy hajlandóságot nem tapasztalni.

Spanyol deákok. — Madridból írják, hogy e' város iskolásai (deákjai) legsajnosabb helyzetűek a' magok nemében. A' spanyol deák (mivel fölötté ritka tünemény valamelly előkelőházból) kamarás, szolga, teherhordó 'stb. alacsony pályára kénytelen lelépni ön fentartásáért, könyv, 's iskola pénz megszerzéseért. A' legalábbvaló deákok ott levesdeák (jusculista) nevet viselnek, kik különbségül fakanalat tűznek-ki süvegök zsinórjához, 's recsegő gitárhang mellett énekszóval hordják-el étköket a' klastromok ajtóijiktól. (A' nálunk most megaggott generationál is fölötté nagy volt a' patrisansok száma: most még is jobbra önszorgalommal igyekeznek miveltséghez jutni szegény ifjaink.) Gondolható, hogy illy deákok hathatós koldúsok nemdeák collegájuknál; mivel a' szavalás különb fordulatainál még a' grammaticai figurákat is beszédjekbe szövik. (A' deákoknak finom elménczségöket eléggé igazolják a' nálunk is köz-ismeretű számtalan deákos anecdoták.) Minden nyomorúság mellett, különös ruházathoz szoríttatnak; t. i. fekete köntös, fekete köpönyegben 's három szegletű kalapban köteles kiki járni. (Vagy 40 esztendővel ez előtt, nálunk is általjában zöld del-

mány, veres nadrág, 's kucsmában jártak iskolásaink, csak hogy önszántokból.) M. I.

Mulattató. — „Kincsem — szólla bizonyos nő férjéhez — menj a' budai színházba; ma „a z o k o s férj“ igen helyes szindarab fog adatni. — „,,Papai — felszólalt kis fiúcskája — vigy-el engem is! én még soha se láttam okos férjt.““ Külkey Vilmos.

J E L E S M O N D Á S.

Hazafiság.

Mit adhat pusztá vágy nekünk?
Segélni kell hű tettel a' kebel,
Melly jót művelni forrón vágyadoz.
Irtsuk barátom, irtsuk mig lehet,
Közös haszonnal a' hon vészeit.

Horváth Czryill.

Emlékezés virágainak az ítélet mezején kell kifejenienek, hogy hasznos gyümölcsöt hozzanak, különben nem érdemlették, hogy őket a' kertész szorgalma ápolta. Bajza. Közli D. E.

Embernek sorsa nincs kezei között; felsőbb érczkarok méríki azt eleve, 's a' beteljesedés csak szegődött zsoldú rabszolgájok.

Szemere Aur. 1835.

Uj szerelem, 's hivatelség. Könnyen szökik keresztül az uj szerelem a' korábban. Gyorsan és könnyen gördül az érzéki mámor a' göröngyöken által, 's befedi a' koporsót, melly a' fonnyadt virágokat zárja magába. De belőlek az emlékezés virága nyílik-fel. A' lélekismeret uj sirtás a' halottí halom mellett, 's most az uj szerelmet is uj sirboltba süllyeszti a' korábban eltűnt mellé. Hivatelség mohón nyílik a' szerelmet, mellyet szült volt; elpusztit minden életörömet, 's e' föld paradicsomát a' kellemeknek temető helyévé változtatja.

Tromlitz.

Mulandóság. Változók a' világ alakjai; elsietnek, mint az árnyék, 's magokból csak gyenge emlékezetet hagynak hátra. Az idő minden jeleneinek, minden kisebb 's nagyobb emberi műnek dicsősége is az időben 's idővel feloszlik 's elrepül, mint a' szappan buborék.

Fabius.

H a s o n s z ó r e j t v é n y.

Jeles honi tudós író volt hazánkban;
Sőt helység is egy nagy erdős szomszédságban;
Van illyen diónak, kenyérnek és fának,
Sőt még a' mécsnek is, 's akármelly gyertyának.
Nélküle bár millyen nagy és picziny állat
Élete e' földön soká fenn nem állhat.
Mivel az éltető szerek csatornája,
Mellyeket ad neki az állatnak szája.

G.

Előbbi rejtvény: Szem.

Jobbitása a' 65-dik számú Regélőben Esztergomról közlött uti jegyzetekben előforduló hibának. — Károly Ambrus főherczeg és primas remek emléket Rudnay boldog emlékeztű herczeg-primas nem a' hajdani sirboltból vitette Sz. István martyr kápolnájába, hanem a' mostani vagy is uj sirboltból, hol csak Sz. István kápolnájának elkészültéig áll vala. M. I.

Szerkezi Róth krepf Gábor, halpiacz 86. szám.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utza 612.

Maria Dorothea
magyar ország nádorispánéja.

1835. 70. Regelő" mellé.

